Štev. 119. (Posamezna številka 8 vinarjev.) V Trstu, v ponedeljek, 30. aprila 1917 Letnik XLII.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 31·20
Za pol leta . . . . . „ 15·60
za tri mesece . . . . . „ 7·80
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 6·20
za pol leta . . . . . „ 3·60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.— vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Črnovojniškim obvezancem letnikov 1893 do 1867.

Glede poklicnega razglasa, izdanega 18. t. m., s katerim se kličejo na posebno prebiranje letniki 1893 do 1867, je naš list z ozirom na to, da je bil uradni poklicni razglas v marsičem dvoumen, objavil dvakrat pojasnilo, naslanjajoče se na obstoječi brambni zakon, z izrecno pripombo, da je nujno potrebno tozadevno uradno pojasnilo glede dotičnih, ki so prejeli **dolužnice v času vojne**, tiste, ki so zadostili mobilizacijskemu povelju, ali pa so po poznejših prebiranjih odrinili v vojaško službo, in so potem na podlagi izreka kake superarbitracijske komisije, da so zaradi hib nesposobni za vsako **črnovojniško** službo, bili oproščeni črnovojniške službe. Na naše javno vprašanje, kako naj se umeva stvar, smo prejeli sedaj od c. kr. namestništvenega svetnika v Trstu naslednje **uradno pojasnilo:**

Trst, dne 29. aprila 1917.

Mob. štev. 338/4—17.

Nanašaje se na poklicni razglas »T« 18. 4. 1917 o posebnem prebiranju črnovojnih obvezancev rojstnih letnikov 1893 do vštetega 1867, kateri so bili dosedanjih prebiranj oproščeni, ker so bili poprej radi pogreškov spoznani za vsako službo nesposobnim in bili vsled tega izbrisani v nabornem izkazu ali pa so prejeli katero drugo oprostilno izkaznico črnovojniške službe ali odhodnico (Abschied) ali pa so imeli pravico do kake take listine, oziroma so bili odpuščeni kot gažisti, se daje na splošno znanje, **da so oproščene obveznosti priti k prebiranju samo one osebe, katere so bile v smislu 5. točke omenjenega poklicnega razglasa šele po 30. novembra 1916 potom superarbitriranja (preskuševanja) odpuščene, odslovljene ali da so prejele take listine.**

Vsi drugi morajo priti k prebiranju črnovojnikov.

V kolikor se tiče določenega roka (30. novembra 1916) je merodajen datum dotične končnoveljavne odločitve, **ne pa datum izdane listine**, ki je zaznamovan ob njej sklepu.

Dr. Fabrizi l. r.

Opozarjamo torej vse, ki so prizadeti po omenjenem poklicnem razglasu, pojasnjenem po tem pojasnilu, da se prijavijo pri občinskem vojaškem uradu. **Čas za priglasitev je samo še danes, 30. t. m.**

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 29. (Kor.) Uradno se razglaša: 29. aprila 1917.

Vzhodno bojišče. — **V več odsekih fronte živahen ogenj topovk in minovk.**

Italijansko bojišče. — **Položaj je neizpremenjen. Danes zjutraj so naše napadne čete nepričakovano napadle neko oporišče sovražnika v tonalski dolini, pobile posadko in se vrnile z 22 ujetniki.**

Jugovzhodno bojišče. — **Nič novega.**

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 29. (Kor.) Veliki glavni stan, 29. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — **Armada kraljeviča Ruprehta: Najhujši bobnajoči ogenj, ki je divjal pred dnevnim svitom na celi fronti od Lensa do Queanta, je dne 28. aprila uvedel bitko, od katere so Angleži sedaj v tretjič pričakovali, da pride do prebitja nemške fronte. Opoldne je bil veliki boj odločen; končal se je s težkim porazom Anglije! Ko se je zjasnilo, so skoraj prelagani steni iz jekla, prahu, plina in dima sledile angleške napadne kolone na fronti 30 km. Sila sovražnega sunka severno Scarpe je bila naperjena proti našim postojankam od Acheville do Roeuxa; tamkaj je bila bitka silno srdita. Angleži so prodrli v naše predpostojanke Arleux, Oppy, pri Gavrellu in Roeuxu. Kar so naleteli na protinapad naše pehote. V hudi borbi moža proti možu je bil sovražnik vržen, mestoma preko naših starih črt, ki so razven Arleuxa vse zopet v naših rokah. Južno nižine Scarpe je istotako divjala strahovita borba; v razstreljenih postojankah so kljubovale naše hrabre čete večkratnemu navalu. Tudi tamkaj so se vsi angleški napadi izjalovili. Na krilih bojišča so se razbili sovražni valovi že v uničevalnem ognju naše artiljerije. Izgube Angležev so zopet izredno težke. 28. april je nov častен dan naše pehote, ki se je pod sijajnim vodstvom in z izvrstnim podiranjem potom sesterskih in pomožnih orožij, izkazala popolnoma kos veličini svoje naloge! Pri drugih armadah zapadne fronte, tudi ob Aisni in v Šampanji, kakor tudi na vzhodu in na Balkanu je splošni položaj neizpremenjen.**

Prvi generalni kvartirmojster:
pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 28. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Med Vardarjem in Dojranskim jezerom, v kolenu Černe in v ozemlju Moglenice živahen topovski ogenj. Po ostalih odsekih fronte slabo bojno delovanje. — Romunska fronta: Pri Mahmudiji streljanje pušk in strojnic. Pri Tulceji topovski ogenj.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 28. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Kavkaška fronta: Na celi fronti le za nas ugodni patruljni boji. — Sinajska fronta: Razven slabega topovskega ognja nobenih dogodkov. — Na ostalih frontah nič posebnega.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 29. (Kor.) Dne 28. aprila so naša pomorska letala vnovič z uspehom napadla vojaške naprave v San Ganzianu in se vrnila nepoškodovana.

Brodovno poveljstvo.

BEROLIN, 28. (Kor.) Uradno se razglaša: Dne 26. t. m. so velika angleška bojna letala brezuspešno napadla z bombami naše ob flandrijski obali se nahajajoče torpedovke in pristanišče Zeebrügge. V zračnem boju, ki se je nato razvil, je eden naših pomorskih enokrovnikov sestrelil eno angleško letalo. Francoski letalski čoln, ki se je približal, so naše obrežne baterije takoj uničile in rešile njegovo osobje, obstoječe iz 3 mož.

BEROLIN, 28. (Kor.) Wolffov urad poroča: Nemške pomorske sile so izvršile v noči na 27. t. m. poizvedovanje proti izlivu Temze. Ker sovražnih nikjer ni bilo videti, smo krepko obstreljevali pristanišče Ramsgate z utrdbami vred. Sovražne baterije s kopnega so krepko odgovarjale, a brez uspeha. Naše pomorske sile so se vrnile nepoškodovane in brez izgub.

Uspehi nemških podvodnikov.

DUNAJ, 29. (Kor.) Tekom meseca marca so osrednje vlasti po končni konstataciji potopile skupno 450 trgovinskih ladij (885.000 ton). Od teh je 345 sovražnih ladij (689.000 ton). Dalje je bilo 6 ladij, med njimi tri sovražne, skupno 39.500 ton težko poškodovanih. Od pričetka vojne do 31. marca 1917 je bilo potopljenih skupno 5,711.000 registriranih ton. Od teh je 4,370.500 ton angleških, ali 23% angleške tonaže začetkom vojne.

O bojih na zapadu.

BEROLIN, 28. (Kor.) V ozemlju St. Quentina je bilo vsled megle in slabega razgleda popoldne sovražno topovsko delovanje zmerno. Naznanjeni izjalovljeni francoski napad pri Braye se je ustavil že v zapornem ognju naših topov in strojnic. Naše čete so prodrle v protisunkih iz jarkov in prizadejale sovražniku težke izgube. V ozemlju Hurtebisa napredujoče sovražne napadne čete so bile pregnane, dočim je ostalo večje število ujetnikov v naših rokah. V Šampanji v posamičnih odsekih močen sovražen ogenj, ki je postal po kratkem presledku pri Prosnesu silno močen. Sovražno pehoto, ki je tekom našega streljanja, zapustila jarke, smo pobili pri zopetnem prihodu v jarke sprejeli z uničevalnim ognjem.

Nova Rusija.

Kerenskij o glavnih problemih Rusije.

PARIZ, 28. (Kor.) »Petit Parisien« poroča iz Petrograda: Pravosodni minister Kerenskij je podal zastopnikom sedme armade pojasnilo o glavnih problemih Rusije. Izjavil je, da obstoja glede ciljev, ki jih je treba doseči, popolno soglasje med vlado in delavsko - vojaškim odsekom. Nasprotstva so taktičnega značaja. Kontrola delavsko - vojaškega sveta je za vlado potrebna, ker je svet direktni zastopnik naroda in armade. Izvrševalnemu odboru delavsko - vojaškega sveta je bilo pridejanih nadaljnih 16 članov, tako da znaša sedaj število članov 63. Kmetijski odsek oficirjev in vojaških delegatov je sklenil, da se vsakemu ubežniku, ki se do prihodnje nedelje ne vrne k svoji četi, odvzame pravica soudeležbe pri bodoči razdelitvi zemlje.

Sestanek skandinavskih kabinetnih načelnikov.

KOPENHAGEN, 28. (Kor.) »Politiken« piše: Sestanek treh skandinavskih ministrskih predsednikov in vnanjih ministrov se bo vršil med 9. in 11. majem v Stockholmu. Sestanek je nov dokaz dobrih razmer teh dežel in njihove želje glede ohranitve lojalne in nepristranske nevtralnosti, skupnega postopanja za varovanje lastnih pravic in medsebojnega gospodarskega podpiranja.

Francoski socijalisti ne pojdejo v Stockholm.

PARIZ, 28. (Kor.) »Humanite« objavlja odgovor upravnega odbora socijalistične stranke na sklicanje mednarodne konference v Stockholm za 16. maja, ki pravi: Noben član stranke francoskih socijalistov ne dobi mandata, da odpotuje v Stockholm, ker se bo ta konferenca najbrže pečala le s poizkusom dosege separatnega miru. Stranka francoskih socijalistov se v trenotku, ko se nemška vlada brani naznaniti svoje vojne cilje in ko intervenirajo Združene države na korist trajnemu miru na podlagi mednarodnega prava, nikakor ne more zavzemati za take namere.

Amundsenova ekspedicija na severni tečaj.

KRISTIJANIJA, 28. (Kor.) Storting je z vsemi proti 8 glasovom socijalistov na predlog proračunskega odseka dovolil 2 milijona kredita za ekspedicijo Roalda Amundsena na severni tečaj.

Angleške izgube.

AMSTERDAM, 28. (Kor.) »Times« so objavile seznam izgub dne 21. t. m., ki izkazuje 254 oficirjev in 7500 mož. Izmed oficirjev je 58 mrtvih.

Poraba municije v bitkah na zapadu.

LONDON, 28. (Kor.) V spodnji zbornici je podal tajnik v municijskem ministrstvu Kellaway poročilo o najnovejši porabi granat na fronti. Izjavil je: Tekom prvega tedna zadnje angleške ofenzive je bila poraba granat 15 cm in večjih topov dvakrat tako velika kakor pri prvi ofenzivi ob Sommi, v drugem tednu celo že 6½ krat večja kakor v drugem tednu ofenzive ob Sommi.

Trgovska akademija — v Celovcu?

„Mir" objavlja naslednji članek:

Po končani vojni bo morala država vse sile napeti, da spravi v red državne finance, ki že pred vojno niso bile ravno rožnate, med vojno so pa seve dobile nova bremena. Predvsem bo treba, da se dvigne trgovina z inozemstvom, izvoz. V ta namen bo treba več trgovske izobrazbe, pred vsem na jugu, kjer se je v tem oziru dosedaj vse premalo storilo.

Slovenci smo ob morju, kamor vodijo žilice gospodarskega srca države. In ravno ta del države se je poleg Dalmacije najbolj zanemarjal! Ves slovenski narod, preko katerega telesa naj se na svetovni trg staka gospodarska moč države, je bil brez trgovske akademije, v Trstu celo brez slovenskih ljudskih šol, torej brez podlage za vsako nadaljno izobrazbo. Pa se bo še kdo čudil, **da je bila naša trgovinska bilanca pasivna, če se je za razvoj in procvit trgovinstva na tak način dela'o! Jasno je, da spada na skrajni jug trgovska akademija in sicer slovenska, kakršna je velikanska večina njegovega prebivalstva.** Pa kam? Ali v **naše največje trgovsko mesto v državi, v Trst, ki ga že danes smemo imenovati največje slovensko mesto, ali pa v Ljubljano, v naravno središče na jugu. To bo moral priznati vsak, kdor sodi nepristransko. Kogar pa vodi le nacijonalni fanatizem zoper Slovence, ta si seve napravi sodbo po svojih željah.**

V trgovski in obrtni zbornici v Celovcu se je dne 18. aprila vršilo posvetovanje, ali ne bi kazalo za avstrijski jug v Celovcu ustanoviti „višjo trgovsko šolo", o kakršni se je že l. 1913. govorilo. Predsednik na tem shodu g. podžupan Rach se je pečal z zgodovino o prizadevanjih za tako šolo in izrazil prepričanje, da bo mogoče ustanoviti trgovsko akademijo le na društveni podlagi. Šola ne bo samo za Koroško, ampak tudi za — Trst, Istro in Kranjsko. Šola mora biti v Celovcu kajpak z nemškim učnim jezikom! G. Francu baronu pl. Alchelburgu **pa to ni še zadostovalo in je rekel, da se mora tudi imenovati nemška trgovska višja šola.**

Zakaj bi morala trgovska akademija biti v Celovcu? Podžupan Rach je povedal, zakaj: „Ker je Celovec najjužnejše nemško mesto." No, če je edino nacijonalno stališče v takem velevažnem vprašanju merodajno, potem jo naj postavijo v Kočevju! Posl. Dobernig je na shodu povedal še drug vzrok: Da se Slovani (hotel je reči Slovenci) pečajo z mislijo, ustanoviti take šole in da razvijajo silno organizacijo, da zavzamejo avstrijski jug s Trstom vred. — Hiše, v kateri že kdo prebiva, ni treba šele zavzemati. Na to je g. Dobernig pozabil; menda, ker je bilo njegovo srce zavzeto le za drug njegov izrek na tem shodu: „Korošci moramo vedno bolj pred očmi imeti parolo: Tja k morju! Tja k Adriji!"

Posl. Dobernig je tudi povedal, zakaj da hočejo tudi tržaški Nemci imeti nemško trgovsko akademijo v Trstu, ne toliko za Nemce, ampak za — Albance, Srbe, Grke in Turke. Na naše zaveznike Bolgare je pri tem pozabil.

Razlog, da je nemška trgovska akademija v Celovcu potrebna iz razloga, ker jo zahtevajo v Trstu in Ljubljani Slovenci, je posl. Dobernig potrdil. Ne vemo, kako spravi to v sklad z malo prej izrečeno izjavo: V jezikovnomošanih deželah imamo preveč gimnazij in realk. Če so namreč tam dobili Nemci kako gimnazijo, je prišel drugi narod takoj z enako zahtevo. Dokazal — kar se tiče Slovencev — tega seve ni, kakor tudi ne trditve, da so Slovani izrabljali gospodarstvo s podporami.

Naša stranka na pr. pač nobenih podpor ni dobivala, in kar je vzkliko pri nas gospodarske moči, je zrastla iz lastne moči našega naroda. Od drugod od **nikoder nismo dobili nobene pomoči, pač pa so nam ob vsaki priložnosti metali polena pod noge.**

G. Hatheyr se je na shodu izrekel zoper trgovsko akademijo v Celovcu, iz financielnih vzrokov in nejasnega državnega položaja. Drugi njegov argument pač prav nič ne drži.

Vidi se torej, da hočejo imeti v Celovcu trgovsko akademijo edinole iz nacionalnih vzrokov. Če se bi pa Avstrija edino po tem receptu presnavljala, ne bi nikdar doživeli tako zaželjene nove, cvetoče in srečne monarhije. Če bodo vprašanje o trgovski akademiji presojevali tako kakor so vprašanje o poštnem ravnateljstvu za Koroško v Celovcu, jo bo najbrž čakala ista usoda, ki čaka poštno ravnateljstvo. Če pa so si koroški veleindustrijci med vojno nabrali toliko premoženja, da nič ne čutijo, če je porabljajo za razne nacionalne športe, pa nimamo nič zoper to. S svojim, privatnim denarjem smejo napraviti, karkoli hočejo.

Profesor dr. Redlich o naši gospodarski bodočnosti.

Vseučiliščni profesor in drž. poslanec dr. Redlich se bavi v »Fremdenblattu« s tem vprašanjem ter pravi: »Eventualno zbližanje Avstro-Ogrske in Nemčije ne sme imeti značaja ekskluzivnosti. Bil sem od početka nasprotnik politike, ki je bila — osobito z vsenemške strani — propagirana pod geslom Hamburg-Bagdad. Tudi ničesar ne držim o »srednjeevropski skupnosti«, katero propagira Neumann v svojem delu »Mitteleuropa«. Tudi nisem navdušen za nazor, da bi za nas iz monarhije mogla biti svrha te vojne, da se dvigne srednjeevropska gospodarska samovlada pod vodstvom Nemčije. Smatram tako samovlado za profesorsko utopijo, ki je ni želeti. Vsi imamo interes, da Avstro-Ogrska in Nemčija kmalu po vojni postaneta močni nosiliki svetovnega gospodarstva in da bi bili deležni vseh prednosti, ki izhajajo iz čim najsvobodnejšega gospodarskega prometa. Za enkrat tudi ne morem verovati, da se bo oživotvoril program pariške gospodarske konference entente, kakor tudi ne verujem na kak večji uspeh gibanja za obrambne carine v britanski državi po vojni. Neizmerni glad za blagom, ki bo zavladal po celem svetu, čim se sklene mir, bo imel baš nasprotni uspeh, nego politika gospodarskega izoliranja velikih narodov. Ker torej ne verujem, da bi strašno sovraštvo narodov, ki je nastalo med vojno in vsled nje, vojno dolgo preživelo in ker sem končno prepričan, da bo bodoči mir imel za posledico temeljito in trajno preurejenje (ki se bo izvedlo mirno in v miru) političnega življenja v Evropi, ne uvidim, zakaj si naj Avstro-Ogrska in Nemčija sedaj sami - na kakoršnikoli način — zastavita pot na svetovni trg. To bi osobito s stališča nemških interesov bilo uprav blazno. Mene večina trgovsko-politične in proizvodno politične literature, ki se v glavnem producira na Dunaju, slabo zadovoljuje. Jaz — odkrito govorjeno — ne verujem v blagoslov državnega socijalizma, osobito če ga reprezentira uradništvo, kakoršno je naša juridično vzgojena birokracija. Nadejam se, da bodoči mir ustvari liberalnejšo Evropo, a pod »liberalno« razumem tudi v gospodarskih stvareh oni politični razvoj, ki pričakuje več za celokupnost od individua in njegove veljavnosti, nego od brezštevilnih in nadštevilnih organizacij, katere je ljuta nevolja vojne v sili oživotvorila.«

Domače vesti.

Gledališka prireditev šolskih otrok CMD, ki se je vršila včeraj popoldne v Narodnem domu, je uspela v vsakem pogledu kar najlepše. Občinstvo, ki je do zadnjega prostora napolnilo dvorano, je bilo kar najzadovoljnejše: najboljši znak za pravi uspeh. Nekoliko več izpregovorimo o prireditvi prihodnjič.

Društvo jestvinčarjev javlja, da bodo 1. majnika vse trgovine jestvin ves dan zaprte.

PODLISTEK

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal **Evgen Chavette.**

Hanibal se je motil o pomenu izraza, ki je zaigral njegovi hčeri okoli ustnic. Mislil je, da se mu hči samo še nekoliko obotavlja, odpreti svojo denarnico, inda bi jo pridobil popolnoma zase, je pristavil hitro:

— Vrnem ti, kar mi daš. Na pošteno besedo! Vrnem ti, kakor hitro mi lopov Colard izplača mojo penzijo.

Kot da bi ji bile te besede hipoma zbudile doslej neprobujeno misel, je Avrora pogledala očeta naravnost v obraz in vprašala porogljivo:

— Potemtakem torej sedaj vračate denar, ki si ga izposodite?

Kapitan je ponosno, da, naravnost užaljeno odgovoril:

— Ali morda dvomiš o časti svojega očeta? Nesrečnica! On, ki....

Njegov ponosni odgovor pa je prekinila Avrora, ki je nadaljevala suhoparno:

— Potem pač plačajte baronu de Cambiacu ukradenih petdesettisoč liver.

— Odkod, vraga, neumnica vlači te stare stvari? — je godrnjal kapitan, katerega je Avrora zapustila vsega osuplega v predlopi, kjer se je vršil ta pogovor, in odšla v svoj paviljon. Kapitan ji je sledil s pogledom in mrmral:

— Čemu se neki moja ljuba in zelo skopa hči od davi sem tako pogostoma zapira v svoje sovje gnezdo?

Nato je kapitan tudi odšel iz predlope na vrt.

Ko sta odšla iz obednice v salon, je Pavlina ponudila gospodu de Badièreu čelo, da jo je poljubil, in rekla:

— Tačas, da vam poroča Colard, kako je opravil vaš nalog, grem sprejemat ubožce, ki me čakajo v mali govorilnici.

Tako je ostal sodnik popolnoma sam, ko se je Colard vrnil iz ulice de la Bucherie.

Sodnik je menil, da se hišnik vrne zelo razburjen od onega človeka, h kateremu ga je poslal. Toda izvzemši nekoliko rdečice, ki mu je udarila v obraz pač le zaradi hitre hoje, je bil videti popolnoma miren, kot drugače.

— Torej kako? — je pričel zaradi te mirnosti začuđeni sodnik.

— Našel sem livarjevo hišo in sem šel v tretje nadstropje, kjer sem našel vrata z linico. Tam sem potrkal petkrat in potem....

— Potem je nekdo linico previdno odprl in ti si povedal geslo, ali ne? — je prekinil gospod de Badière nestrpno Colarda.

Namesto da bi odgovoril, je Colard smehljaje se pogledal sodnika.

— Govori vendar! — je vzkliknil sodnik.

— Potemtakem ste mislil resno? — je odgovoril hišnik osuplo.

— Kaj?

— Stvar z linico in imenom »Vivonne«, ki naj ga izgovorim?

— Ali ni prišlo vse tako, kot sem ti povedal? — je rekel tudi začuđeno sodnik.

— Niti najmanje. Komaj sem petič potrkal, je nekdo odprl vrata in zaklical: »Ali mislite, da sem gluh?«

— In to je bil tisti, ki stanuje tamkaj?

— On sam.

In ti si ga poznal?

— Prav dobro.

Dasiravno ga je izpočetka zelo vznemirilo Colardovo poročilo, se je vendar sodnik odkritosrčno veselil, ko se je prepričal, da je bila Cartoucheva ovadba kriva. Misel, da ga je zločinec potegnil, mu je bila tokrat čisto ljuba.

— Da, — si je mislil, — lopov je pač na kak način izvedel za moje prijateljstvo napram Brichetu in mi je hotel, preden bi umrl, še napraviti to strašno skrb.

Vendar pa je takoj izginilo sodnikovo veselje, ko je čul Colardovo izjavo, da pozna ono osebo.

— Torej poznaš onega človeka? — je vprašal.

— Strela vendar, saj sem ga toliko let gledal v tej palači.

— Aj! — je dejal sodnik, ki se ni upal več vpraševati.

Hišnik pa je nadaljeval popolnoma ravnodušno:

— Povedal sem mu dobesedno, kot ste mi naročil vi.

— In potem?

— Poslušal je zelo pazljivo vaš svet, da naj beži....

— In je obljubil, da stori tako?

— Obljubil mi tega ni ravno. Rekel je, da hoče vedeti vzrok, preden zbeži. In da izve ta vzrok, pride k vam z ženo in otroki vred.

Nemogoče bi bilo opisati velikansko začudenje, s katerim je vzkliknil doslej popolnoma potrti sodnik:

— Kako? Z ženo in otroki? Potemtakem ne govoriš o Brichetu?

Sedaj je bil Colard tisti, ki je začuđeno pogledal sodnika.

— Kako? Kaj? Gospod sodnik ste mislil, da me pošljete k svojemu obžalovanemu gospodarju?

— Toda kdo pa je potem oni človek, o katerem praviš, da ga poznaš?

— Chauvel, krovec, ki je vse dotlej, da je padel in se pohabil, opravljal vsa krovska dela pri nas v palači.

— In koliko časa že stanuje v onem stanovanju?

— Šest let.

Sodnik se je globoko oddahnil, kajti sedaj je bil prepričan, da je Cartouche zlorabil njegovo lahkovernost.

Potem ko je Colard, čigar radovednost je zbudilo Brichetovo ime, želel pojasniti, mu je gospod de Badière povedal, kaj je ovadil Cartouche. Colard je z napeto pozornostjo poslušal stvar, vzklikajoč vsek čas:

— O ta lopov! ta ropar!

Sodnik je komaj končal svojo pripovest, ko je vstopila Pavlina.

Isti trenutek se je vrnila tudi gospa Brichetova, prihajajoča po vrtu.

V avstro-ogrskem upravnem ozemlju Poljske je z dnem 11. aprila t. l. otvorjen zasebnemu poštnemu prometu c. in kr. etapni poštni urad »Zwierzyniec, okraj Zamość«. Na ta urad se smejo pošiljati: dopisnice, odprta in zaprta pisma, tiskovine (časopisi) in blagovni vzorci, zavitki brez označbe vrednosti do 10 kg, (s povzetjem do 1000 K) pisma z označbo vrednosti, poštne nakaznice in brzojavke. O d tega urada: dopisnice, odprta pisma, tiskovine (časopisi in blagovni vzorci, zavitki brez označbe vrednosti do 10 kg (s povzetjem do 1000 K) odprto oddana pisma z označbo vrednosti, poštne nakaznice, poštne položnice in brzojavke.

Mestna zastavljalnica. V torek, 1. majnika, se bodo od 9½ dop. do 1 pop. prodajale na javni dražbi **dragocenosti,** zastavljene meseca majnika leta 1915. na svetlomodre listke serije 137 in sicer od št. 33.901 do št. 34.300.

Iz ruskega ujetništva nam piše Josip Paškulin, rodom iz Štandreža: Mnogo srčnih in veselih pozdravov pošiljam uredništvu, osobju, vsem prijateljem in znancem v svoji ljubi domovini. Naznanjam Vam, da sem prispel v Caricin ob Volgi. Tukaj nas je več Slovencev, namreč: Mirko **Gregorič** iz Bukovice pri Gorici, Rudolf **Nemec** iz Bilj, Miha **Moderc** iz Kojskega, Fran **Vodopivec** iz Dornberga, Ivan **Morgan** iz Šmarja pri Kopru, Ivan **Rebek** iz Trsta in Anton **Poniž** iz Trsta. Dopisnica je bila oddana 24. februarja 1917 in se glasi naslov: Caricin, Saratovska gubernija, taborišče III.

Uravnava porabe petroleja v poletju 1917. Uradno nam javljajo: Državni zakonik objavlja naredbo ministrstva za trgovino, ki ureja porabo petroleja v poletnih mesecih 1917. Vsled potrebe, da se za zimo naberejo zaloge na petroleju, se mora v poletju — kakor se je to zgodilo v Nemčiji v prejšnjih letih in se letos izvede toliko v Nemčiji kolikor na Ogrskem — petrolej pridržati pred vsem za tiste namene, ki jim treba zadostiti v javnem interesu, dočim se bo mogel petrolej za privatno porabo oddajati le ob najnujneji potrebi. V smislu tega načela, odobrenega po sosvetovalstvu za petrolej, določa ministerijalna naredba, da se v času od 13. maja pa do 31. avgusta more petrolej oddajati le vojni upravi, železniškim in paroplovnim podjetjem, ter tistim kategorijam porabe, ki jih politična deželna oblast pripozna kot opravičene za nabavo petroleja. Glede določbe teh kategorij so dobile deželne politične oblasti naredbo, ki jim nalaga, naj oddajo petroleja dovoljujejo le industrijelnim in obrtnim obratom, ki delujejo za potrebščine vojske, neprejenljivo in takim obratom, ki potrebujejo petroleja v tehnične namene, rudniškim obratom, potem javnim uradom in zavodom, poljedelskim obratom, rokodelcem, delavcem na domu, ki v svojih delavnicah ne morejo pogrešati petroleja za svoje preživljenje, bolnišnicam, hiralnicam, taboriščem ujetnikov in internirancev, ter delavskim barakam, potem dalje za razsvetljavo javnih cest in prostorov (stopnic, vež, itd), potrebno iz varstvenih in obratno-policijskih ozirov, in vozilom; končno za razsvetljavo privatnih stanovanj v slučajih sile (n. pr. stanovanj, ki imajo le nezadostno ali nimajo nikake dnevne luči, v slučajih bolezni in podobnih. Dalje so dobile deželne oblasti nalog naj oddajanje petroleja navedenim porabnim kategorijam navežejo na prejemnice, ki naj se izdajajo le ob danem popolnem pomanjkanju drugega sredstva za razsvetljavo, in ki jih za petrolej v obrtne in industrijske svrhe izdaja petrolejska centrala, v ostalih slučajih pa politična okrajna, oziroma občinska oblast, ako je od politične oblasti pooblaščena v to.

Gospodarstvo.

Pobrigajte se za lastni zadružni kapital!

O tem sem že opetovano razpravljal. Naše revizorje sem navajal do tega, da pri svojih revizijah povdarjajo v posebni meri važnost lastnega kapitala, ugotovijo razmerje med lastnim kapitalom in tujim premoženjem ter dajejo pismen in ustmen poduk, kako zvišati lastni kapital.

Lastni kapital pri zadrugah tvorijo deleži in razni rezervni zakladi. Pridejo še k temu tihe rezerve vsled odpisov pri terjatvah, nepremičninah, premičninah in pisarniškem inventarju. Slednje navedeno lastno premoženje se na zunaj docela ne vidi, je pa brezdvomno za jakost zadruge zelo velikega pomena.

Važnost lastnih sredstev so zadruge po veliki večini že dobro uvidele. Ni bil zastonj krik po izdatnih vsakoletnih preodkazih v rezervni zaklad. V isti meri pa se mora upoštevati tudi zahteva po zvišanju deležnega kapitala. Dan na dan lahko zadružni strokovnjaki in zavedni narodni gospodarji vidijo in čitajo, kako krepijo banke svoja lastna sredstva, svoj obratni kapital. Zvišanja delniških glavnic pri raznih delniških družbah, posebno pri bankah, so na dnevnem redu. Delniške družbe opravičujejo zvišanje delniškega kapitala na eni strani s tem, da kažejo na nesoglasje med lastnim delniškim kapitalom in zelo naraslimi vlogami, na drugi strani s tem, **da se hočejo pripraviti za čas po vojni, ko v trgovini, obrti in industriji potreba po kreditu zelo narase.** Lastni kapital jim je v času pomanjkanja denarja, oziroma pomnoženega povpraševanja po denarju najcenejša in najsigurnejša obratna glavnica. Delniški kapital je pri bankah nekaj stalnega, vloge so spremenljive, od danes do jutri.

Sicer kasno, pa vendar še pravočasno so uvideli zadružni strokovnjaki, da velja to, kar velja za banke in delniške družbe, v isti meri **tudi za zadruge.** In sicer za zadruge brez izjeme, za pridobitne in gospodarske kakor za kreditne zadruge. **Tudi pri zadrugah mora biti zadostna lastna obratna glavnica in zdravo razmerje med lastnim in tujim kapitalom.** Čim višji je tuji kapital, katerega oskrbujejo kreditne zadruge, tem večji mora biti deležni, sploh lastni kapital. Zadruge, ki delajo samo s tujim kapitalom (vlogami, izposojili), niso zdrave in so v vedni nevarnosti, da v nemirnih časih, ali v časih pomanjkanja denarja, vzdigovanja vlog itd. pridejo v nevarnost. Ta nevarnost je tem manjša, **čim več lastnega premoženja ima zadruga.**

Najbolj se je nesoglasje med tujim in lastnim obratnim kapitalom pokazalo svoj čas pri ustanovitvah raznih konzumnih društev na Slovenskem in pri raznih mlekarnah in gospodarskih zadrugah. Konzumne zadruge so se izkazale na Angleškem in pozneje na Danskem, na Nemškem, celo na Ogrskem kot velika dobrota. Danes tvorijo v teh državah konzumne zadruge velikansko moč in največjo oporo širših slojev, konzumentov. V vojni so se konzumne zadruge kar najlepše izkazale. Da je bilo to mogoče, se imajo zahvaliti velikim lastnim kapitalom, katere so si v času miru pridobile in pa izvrstni organizaciji. Pri nas na Slovenskem so konzumna društva z malimi izjemami propadla, večinoma zaradi tega, ker niso imela zadostnih lastnih obratnih sredstev.

Klic po lastnem zadostnem obratnem kapitalu pa tudi v tej organizaciji ni potihnil, ampak vedno znova se oglašajo strokovnjaki, ki kažejo na potrebo zvišanja lastnih obratnih sredstev. Tako čitam v »Konsumgenossenschaftliches Volksblatt« od svečana 1917 razpravo, iz katere naj posnamem najvažnejše stavke. — »Zahteva, da naj delajo zadruge z lastnim kapitalom in se naj osvobodijo od tujega kapitala, je jako velike važnosti, da se jo mora članom vedno in vedno v spomin klicati. Klic, skrbite za lastni zadružni kapital, katerega so dalekovidni zadružni voditelji že leta sem ponavljali, mora se tako dolgo ponavljati, dokler ne pride na ušesa slehernega zadružnega delavca in dokler upravičenosti in resničnosti tega klica niso spoznali vsi zadružno organizirani člani zadrug. Iztrebiti se mora krivo mnenje, da more konzumno društvo izpolnjevati svoje naloge tudi samo s tujim, najetim denarjem ali z vlogami zadružnikov. Izposojeni denar zahteva visoke obresti in spravlja zadrugo v odvisnost od posojevalcev, vloge lahko vlagatelji vsak čas dvignejo, zadruga se nahaja pri takih razmerah vedno v negotovosti« .... »Prihaja vprašanje, kaj je storiti, da pride zadruga do lastnega kapitala ... Znano je, da ima v normalnih razmerah vsaka zadruga vsako leto nekaj poslovnega preostanka, to se pravi, po odplačilu tekočih dolgov in obratnih stroškov ostane nekaj na razpolago ... Zasebni podjetnik spravlja te preostanke kot dobiček v svoj žep, ker dela z lastno zadostno glavnico. Pri zadrugah je ta preostanek last zadružnikov, ki z njim razpolagajo. Navadno se razdelja ta preostanek na več delov in se porablja za razne namene. En del se porabi za odpise pri stavbah, inventarju, strojih itd., en del se dodene rezervnemu zakladu, ki je po zakonu predpisan, ... en del se porabi za dobrodelne namene, ostanek pa se razdeli med člane (pri konzumnih društvih). Za to razdelitev se navadno pri vseh konzumnih društvih zadružniki pehajo ... Edino pravilno načelo je, **da se** odpisi itd. **mora biti cilj tudi slovenskega dajejo kolikor mogoče nizke dividende** (obresti od deležev) **in ustvarjajo kolikor mogoče visoke rezerve ...** Saj tudi v tej obliki ostanejo preostanki last zadružnikov ... Je več potov, kako doseči visoko lastno obratno glavnico: **znižanje** dividend, **zvišanje deležev, izdajanje** novih deležev, obligacij itd. ... **Ponavljamo:** Le takrat bodo mogla konzumna društva vršiti v bodočnosti svoje naloge, ... ako bodo še bolj nego do sedaj gledale na ojačenje lastiega obratnega kapitala ... Z veseljem mora vsak zadružnik sodelovati pri stremljenju in delu za tem ciljem ....«

Te besede veljajo tudi našim zadružnikom in našim zadrugam. **Zvišanje lastne obratne glavnice** z bogatimi rezervnimi zakladi, z zvišanjem deležev, z izdatnimi **zadružništva.**

Potrebe po zvišanju in pomnoženju lastnih obratnih sredstev pri zadrugah nam ne more nikdo tako dobro predočiti, kakor je to storila vojna, ali kakor delajo to razne, dan na dan se ponavljajoče nesreče, potresi itd. Zadruge iz vojnega ozemlja uvidijo sedaj najbolj, kako neprecenljive važnosti in kako neobhodno potrebni so izdatni lastni kapitali zadrug. Odkod se naj krijejo izgube pri hišah, pri terjatvah, če ne iz rezervnih zakladov in eventuelno iz visoke deležne glavnice? Pri porušenih lastnih stavbah — odkod naj krijejo zadruge to izgubo, ako niso v mirnem času zadostno in vsako leto brez izjeme odpisovale pri vrednosti?

Zadruge, zadružniki! Skrbite pri vseh zadrugah za visoke deleže in visoke rezervne zaklade, za izdatno in zadostno lastno obratno glavnico! Ta cilj se mora zasledovati z vso neizprosnostjo, ker šele takrat, ko se ta cilj doseže, bomo imeli zdravo, kredita vredno, trdno zadružništvo! Dr. A. Božič v »Zadrugi«.

To in ono.

Življenje v budimpeštanskih gostilnah.

V Budimpešti so pač, kot povsod drugod, prav različne gostilne, in prav tako je različno življenje v njih. So gostilne tudi dandanes, v katerih se za visoke cene dobi prav dobra hrana, potem pa tudi take, kjer cene niso ravno preveč visoke. Odlični hoteli gledajo tudi dandanes na to, da so gostje zadovoljni s hrano. Cigani igrajo v takih lokalih vsak večer svoje ognjevite ogrske melodije in dunajske valčke, in šampanjca se iztoči tu vedno dosti. Življenje v takih lokalih se ni izpremenilo dosti, postalo je samo nekoliko mirnejše. Kaj torej stane obed v Budimpešti? Juha stane, če ni ravno želvina, od 60 vinarjev do K 1'20. Mesne jedi (pečenka, perutnina itd.), kakor je pač gostilna, po K 2'50 do 5 K, oziroma 8 K. Močnate jedi v seveda znatno manjših odmerkih, kot prej, stanejo 1 K do K 1'80, omlete po 3 do 5 K. Sočivje se dobiva v zelo majhnih odmerkih in stane po 1 K do 3 K. Popolno kosilo stane v manjših gostilnah 3 do 4 K, v boljših 4 do 6 K, v odličnih lokalih 5 do 8 K. Jedilni list nekega obdonavskega hotela se glasi: jajčna jed z zelenim grahom, pljučna pečenka s finim sočivjem, jabolčni kolač; cena 5 K. V hotelski obednici stane to kosilo 1 K več. Večerja stane v tej obednici: juha z rezanci 80 vin., svinjska pečenka s kislim zeljem 6 K, porcija ščuke s sardelami 6 K, čaša pive 60 vin., črna kava 1 K, potem vsaj 60 vin. napitnine. V cenejših restavracijah stane enaka večerja 10 do 12 kron. Kdor se zadovolji z izbornim segedinskim golašem, močnato jedjo in kozarcem pive, stane taka veverja K 4'50. V skromnejših lokalih pa se dobi taka večerja tudi za K 3'50. Zaradi zgodnje policijske ure pa večerja veliko ljudi v kavarnah, kjer se dobi prigrizek, ki zadostuje za dve osebi, za 6 K in se plača za mesno jed za eno osebo 4 do 5 K, za klobasice s priklado K 1'80 do K 2'40, dve jajci v kozarcu K 1'20, za kos slaščice 70 vinarjev, kos torte K 1'20. Če gre človek torej večerjat v kavarno z ženo in dvema hčerama, ga stane taka večerja 25 do 30 K. V ostalem so pa cene v kavarnah naslednje: črna kava, ki je stala prej 30 vin., stane sedaj 60, mlečna kava prej 40 vin., sedaj 70, v boljših lokalih 80, čokolada K 1'20, čaj s citronovo kiselino ali rumovim nadomestkom 1 K do K 1'20. Kakor se vidi, se da v Budimpešti živeti prav dobro, samo denarja je treba za to.

PROSIMO SLOVENSKIH, HRVATSKIH IN ČEŠKIH KNJIG ZA NAŠE RANJENE IN BOLNE JUNAKE TER ZA ONE V OKOPIH. — POŠILJEJO NAJ SE V - - NARODNI DOM V TRSTU - -

DAROVI.

Prostovoljni prispevki za vdovski in sirotinski sklad c. kr. črnovojniškega okr. poveljništva št. 27. v Ljubljani. Glasom poročila upravnega odbora so došli temu skladu sledeči denarni prispevki. VII. izkaz. Ignac Hodnik, nadpaznik finančne straže Jesenice K 5; Josip Kern, Dunaj K 2; Črnovojni etapni bataljon št. 407 K 362'21; Josip Podobnik, Mengeš K 1; Dr. Janko Žirovnik, nadporočnik K 10; Rudolf Grošelj, nadporočnik, K 10; J. Malner, profesor Kranj K 10; Osobje c. kr. železniškega vzdrževalnega urada Ljubljana južni kolodvor K 263'87; Avgust Drelse, nadporočnik K 10; Alojz Bizjak, Trebnje K 2; Josip Gašperin, strugar Borovlje K 3; Friderik Podgornik, Trst K 2; Oto Seydl, iz nabiralnika zobotehnik Ljubljana K 100; Anton Orzan, nadporočnik K 10; Dr. Gvido Battigi, nadporočnik auditor K 20; Matija Lussner, Borovlje K 3; Franc Gerkman, Ljubljana K 10; Anton Angelini, medik oficijal K 10; Črnovojniški etapni bataljon št. 400 K 100; Ivan Pollak, nadučitelj Št. Vit pri Zatični K 4; Županstvo Postojna K 50; Neimenovani K 25; Josip Brinar, ravnatelj meščanske šole, Postojna K 10; Dr. Volbenk Weinlechner, polkovni zdravnik K 10; dr. Karel Snidar, deželni sodni svetnik Trst K 10; dr. Jan Voves, nadzdravnik K 10; Andrej Komelj, jetniški paznik Novo mesto K 10; Luka Lončar, pisarniški expedijent Belak K 2; Franc Lautižar, okrajnni šolski nadzornik Ljubljana K 10; Anton Falatov, Ljubljana K 10; Max Jelenc Ljubljanna K 3; I van Bohinc lesna trgovina, Medvode K 10; R. Miklavc, trgovec Ljubljana K 500; Viljem Wlassak, kapelnik Moravska Kumljova 2 K; Josip Ovsec, nadzdravnik Ljubljana K 10; Ferdinand Serajnik, rešpicijent finančne straže Senožeče K 2; dr. Avgust Schweiger polkovni zdravnik K 10; Zdenko Kysely, nadporočnik K 10; Ivan Ventrella, oskrb. oficijal K 20; Rudolf vitez pl. Teuffenbach, nadporočnik K 10; Valentin Frelih, Sovodenj pri Gorenji vasi K 10; črnovojni stražni bataljon št. 45 K 111'94; Franc Tscherne, deželni pismonoša Kočevje K 5; Luka Kunstelj, nadpaznik finančne straže Mengeš K 2; Ivan Rakoše, vojno žitni komisar Straža p. Novem mestu K 20; Karol Mauer, nadporočnik K 10; Leopold Slavec, Prestranek K 10; dr. Fr. Zupan, asistenčni zdravnik K 20; Konradin Rubbia, dvorni svetnik Ljubljana K 20; Leopold Bürger, veletrgovec, Ljubljana K 20; Davorin Rovšek, fotograf Ljubljana K 10; Anton Jeglič, nadpaznik Ljubljana K 20; Ludovik Than, poštni sluga Trst K 4; Alexander Kump, Kranj K 5; Matej Primožič, Kopačnica pri Gorenji vasi K 10; Pavel Femc, deželni pisuonoša, Ljubljana K 2; Karel Pick, nadporočnik K 10; Rudolf Strnad, poročnik računnovodja K 10; Matija Maurovič, poročnik računovodja K 10; dr. Avgust Bernau, nadzdravnik K 10; Friderik Mrevlje predstojnik davčnega urada Ajdovščina 10 K; Felix Vittor, Dunaj K 5; Josip Kosanc, deželni pismonoša Device Marije v Polju K 10; Jakob Gobbo nadpoštar Ljubljana K 15; Anton Gerkman, trgovec Ljubljana K 100; Pisarniško osobje c. kr. črnovoj. okraj. poveljništva št. 27 K 32; Franc Budau, poštni adjunkt, Ljubljana K 10; Auguštin Lininger, cesarski svetnik Gradec K 100; Franc Verderber, obratni vodja Krapina K 50; Kristijan Clemente, poštar Brioni K 30; Josip Nanut, brzojavni poslovodja Visinada K 10; Ivan Miklič, gozdni delavec Trava K 2; Ernst Jurij Wuchse, poštni expedijent Koprivnik pri Neseltahalu K 10; Josip Dejak, uradni sluga Ljubljana K 6; Leopold Pellican, Opatija K 5; Anton Marinšek, Ljubljana K 8'40; Rudolf Smrekar, Ljubljana K 10; Franc Hauptmann, poštni sluga Zatičina K 2'50; Vencel Malavašič, Vrhnika K 5; Alojzij Presoli Ipavitz davčni upravitelj Novo uesto K 4; Karel Ovsec, poštar Železniki K 6; Emil Marolt, Železniki K 10; Franc Tuschar, rudar Lupeny Ogersko K 10; Ivan Krenčič, Franckova tovarna Zagreb K 10; Občinsko predstojništvo Št. Jošt psri Vrhniki K 50; Poštni urad, Kočevje K 20; Franc Vetrich nadpaznik Gradec K 3; Ludvig de Marco, nadpaznik Gradec K 2.

Zadnje vesti.

NEMŠKO VEČERNO POROČILO.

BEROLIN, 29. (Kor.) Na arraški fronti ob močnem artiljerijskem ognju samo deloma boji pri Oppy, kjer so se angleški napadi izjalovili ob velikih izgubah. Ob Aisni in prekopu Aisne—Marne in v Šampanji povečan artiljerijski boj. Poizvedovalne francoske čete, ki so zjutraj na več krajih napadle, smo odbili. — Na vzhodu nič bistvenega.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 29. (Kor.) Wolffov urad poroča: 28. t. m. so Angleži doživeli tretji veliki krvavi poraz na arraški fronti. Edini uspeh z ogromnimi masami izvršene tretje angleške predorne bitke je v nemških predpostojankah ležeča vasica Arleux, ki so njene podrtine Angleži plačali s tisoči in tisoči ranjencev. Vse druge pridobitve smo Angležem zopet vzeli s protinapadi. Deloma je naša pehota popravila svoje stare postojanke proti ospredju. Zajeli smo, kolikor je doslej naštetega, 12 častnikov, nad 400 mož in nekaj strojnih pušk. Po mnenju pravkar iz boja prihajajočih nemških čet, izkrvave napadalci ob več kilometrov globokem, premagujočem obrambnem sistemu siegfriedske postojanke. Vočigled ukrenjenih ukrepov se zdi nadaljevanje angleško-francoske ofenzive brezupno. Razpoloženje je potemtakem pri nemških četah sijajno.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v **ulici delle Poste štev. 14,** vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Potrpežljiva učiteljica nauči nemško pisati in govoriti v treh mesecih. — Barriera 23 I. 1082

Gospodična zmožna hrvatske, italijanske in nemške korespondence ter je izvrstna stenografinja išče primerno službo. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod „št. 1051“.

Žaklje vsake vrste kupuje Jakob Margon. Via Solitario 21 (pri mestni bolnišnici). 1061

Izboren malinovec, iz čiste sadu, v sodčkih po 130 kg prodam po zmernih cenah še par dni. Parčina, skladišče ul. Gelsi št. 10 od 11—12 in od 4—5. 3067

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrovana zadruga z omejenim poroštvom.

VABILO
na
XXV. redni občni zbor

ki se bo vršil
v ponedeljek, dne 7. maja 1917 ob 6. uri zvečer v veliki dvorani v lastni hiši
Piazza della Caserma št. 2).

DNEVNI RED:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
4. Razni predlogi.*)
5. Volitev nadzorništva.

TRST, dne 27. aprila 1917.

NAČELNIŠTVO.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen po § 49 zadružnih pravil, se vrši drugi v nedeljo, dne 20. maja t. l. ob 10. uri predpoldne z istim dnevnim redom, ki je sklepčen ob vsakem številu zadružnikov.

*) § 50. Vsak zadružnik sme pri občnem zboru staviti predloge, kateri niso na dnevnem redu.
O teh predlogih pa občni zbor ne more precej sklepati, ampak le odloči, če se sploh vzamejo v pretres ali če se morajo izročiti posebnemu odseku, ali nadzorstvu, ali pa načelstvu, da se o njih poroča v bodočem občnem zboru. Ti predlogi se morajo postaviti na dnevni red bodočega občnega zbora.

Baker, medenino in druge kovine
kakor tudi vsakovrstne železnine
kupuje
MARCELLO SCABAR
Trst - Ulica Vienna 17.

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8½ zvečer naprej
Ceno: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

JADRANSKA BANKA
Trst, Via Cassa di Risparmio štev. 5 (Lastno poslopje)
Kapital in rezerva K 8,890.000·—
Filijalke: Dunaj Tegethofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Šibenik, Zara.
Vloge na knjižice 3½ % Vloge na knjižice
od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje banka svojega Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. Akreditivi čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča. — **Kupuje in prodaja:** vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prijoritete, delnice, srečke itd. — **Valute in devize, predujmi** na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih. **Safe deposits promese.** — Prodaja srečk razredne lotarije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija žrebanja srečk itd. brezplačno. Stavbni kredit, rembours krediti. Bozna naročila. — — Inkaso. — — Menjalnica. — — Eskompt menic.
Telefoni: 1463, 1793 in 2676. Brzojavi: JADRANSKA.
Uradne ure: od 9 do 1 popoldne

Za njo, kot bi zasledoval kak sled, se je plazil kapitan, ki je kot kdo, ki ni dosegel svojega namena, mrmral v svoje mogočne brke:

— Le zapiraj okna in vrata, dekletce moje, končno že izvoham, kaj snuješ v svojem tajinstvenem paviljonu.

Ko se je vrnila v salon, se je obrnila Avrora k sodniku:

— Gospod de Badière, — je vprašala, — ali morem sedaj razpolagati s Colardom?

Sodnik se je pritrjevalno poklonil.

Colard je odšel takoj z gospo v kot salona. Avrora je ravno hotela izpregovoriti žnjim, ko je vstopil sluga, prišel k njej in javil tako glasno, da so ga mogli slišati vsi:

— Prišel je mlad plemič, ki želi govoriti s kapitanom.

Avrora se ni upala vpričo gospoda de Badièrea toliko osramotiti svojega očeta, da ne bi dovolila njegovemu prijatelju vstopa v salon.

— Naj vstopi, — je odgovorila.

Nekoliko trenotkov pozneje je sluga odprl vrata na stežaj in javil:

— Gospod baron de Lozeril.

Z drznim pogledom in ponosno stopajoč, z roko na ročaju meča, je stopil baron v salon.

Ko je začula baronovo ime, je Avrora vztrepetala. Smrtno bleda, s pogledom srepo uprtim v mladega človeka, je očividno čisto pozabila, kaj je hotela reči Colardu.

VI.

S prva je gospod de Lozeril zagledal najprej samo kapitana, ki mu je prišel naproti, ker niti slutil ni, da se nahajajo poleg Fouquierja še drugi v salonu, je šel naravnost proti njemu in zaklical:

— Moj ljubi Hanibal, ker se moram v nekaterih urah dvobojevati in potrebujem pričo, sem prišel, da ....

Hiter, veliko pripovedujoč Hanibalov pogled pa je takoj prekinil Lozerilove besede. Lozeril je ugenil, da ni ravnal pametno. Obrnil se je takoj in opazil obe skupini, ki jih prej ni videl. Tam na desni sta stala Avrora in Colard. Na levi pri oknu je sedel gospod de Badière poleg Pavline, ki je bila začela vezti.

Z vso mogočo ljubeznivostjo je baron pozdravil sedaj najprej gospo Brichetovo, ki mu je bleda in škripajoča z zobmi komaj odzdravila. Ko se je zopet vzravnal po poklonu, je njegov pogled srečal sovražni pogled Avrorin.

— Strela! — si je dejal sam pri sebi, — lepa gospa, ki me pa očividno ne ljubi.

Ko se je nato ozrl proti Pavlini, ki jo je tudi moral pozdraviti, je takoj pobudila njegovo pozornost plemenita in ljubezniva lepota mlade deklice, in zamrmral je začudeno sam zase:

— Dražestno dekletce!

V istem trenotku, ko je Lozeril pozdravil Pavlino, se je Colard spoštljivo poklonil Avrori in vprašal potihoma:

— Gospa ste mi hotela ukrasti nekaj?

Nepričakovani Lozerilov prihod je bil pač povod, da je gospa Brichetova izpremenila svoj namen, kajti odgovorila je tudi potihoma:

— Da, toda nekoliko pozneje. Ostanite tu.

Colard se je poklonil in stopil k levi, kjer je zopet podnetil ogenj, dočim pa je gospa Brichetova počasi odšla preko salona k svojemu očetu.